

ואם לא אמרו, אם נזכר קודם שאמר מלת ה' של ברכת המברך את עמו, חזר, ואם אמר ה', אינו חזר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוֹתֵינוּ ^{אחד הכל יאהובנו היהודים והיהודים} אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי, וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:

טוב לומר כאן מזמור "שיר למעלות אשא עיני" בכוונה. (צפורן שומר סי' ב' אות ל"א).

אֱלֹהֵינוּ! ^{אלוה שלי, שהוא חקי, בעל היכולת, ובעל הכוחות כלם} נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וּשְׁפַתִּי

מִדְבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוֹם,

וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תַּהֵיָה, פָּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ,

וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי, וְכָל־הַקָּמִים עָלַי

לְרַעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם.

יְהִי כַּמִּץ לְפָנֵינוּ רֹחַ. וּמִלֶּאךָ יְהוָה ^{אחד הכל יאהובנו היהודים והיהודים}

דוּחָה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ ^(שמך), עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ

^(שמך), עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ ^(תורתך), עֲשֵׂה לְמַעַן

קִדְשֵׁתְךָ ^(קדשתך), רִחַם שֵׁם יְיָ לְמַעַן יַחַלְצֵנוּ דִּידֶיךָ.

הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵנְיֵנוּ:

באלהי נצור עונה: קריש - המשה אמנים ואיש"ר עד דאמירן בעלמא. (ולדעת סרן הראשון לציון, הגאון רבנו עובדיה יוסף שליט"א, עונה עד יתברך). קדושה - קדוש ובייך. מודים דרבנן - תיבות "מודים אנחנו לך" בלבד. ברכו - עונה. אמן דברכות - אינו עונה. אחרי "יהיו לרצון" השני - עונה הכל.

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי, וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:

כורע ופוסע ג' פסיעות, והפסיעות תהיינה עקב בצד גודל. ובעודו כורע, יפנה לשמאלו ויאמר "עשה שלום במרומו" ויזקוף, ויכרע לימינו ויאמר "הוא ברחמי יעשה שלום עלינו" ויזקוף, ויכרע לפניו ויאמר "ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן" ויזקוף. (בא"ח ש"א פרשת בשלח סכ"ד).

הכריעה הראשונה תהיה כריעה גמורה, כמו בתפלת שמונה עשרה הממחיר לעשות כריעה גמורה גם בצדדים תע"ב.

אם יש אחריו מי שלא גמר תפלתו, ימתין עד שיסיים ואז יפסע. עֲשֵׂה שָׁלוֹם ^(בעשות ימי תשובה אומר: השלום) בְּמַרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַבְּנָה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ ^(בתורתך), לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ ^(רצונך) וְלַעֲבֹדְךָ ^(לעבודך) בְּלִבְבֵנוּ שָׁלוֹם:

אחרי תפלת העמידה אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

מִמְזִרְח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהובנו}. עַל הַשָּׁמַיִם